

veel groeten
wij maken het
best

BRIEFKAART

NAAM _____

ADRES _____

VEEL GROETEN, WE MAKEN HET BEST

Wat gebeurt er als zeven willekeurige jonge mensen van jullie leeftijd zomaar, pats boem, op een onbewoond eiland terecht komen. Nou, dat is ons overkomen. En het was niet zomaar een eiland, het was een paradijs: volop zon, drinkwater, palmen voor de schaduw, eetbare vruchten, strand... Je zou zeggen dat we daar een fijne tijd konden hebben. Maar we hebben er een puinhoop van gemaakt. Achteraf bekeken kon dat ook moeilijk anders. We wilden best samen werken en samen overleggen maar niemand had ons dat geleerd. Wij hebben geleerd dat we onze ellebogen moeten gebruiken om iets te bereiken. Wij vroegen nooit waarom de dingen gaan zoals ze gaan, want wij hadden geleerd alles te doen wat van ons gevraagd wordt. En als iemand iets beter deed als een ander, kreeg hij een grotere beloning. Dus wij dachten er niet aan dat we de dingen op het eiland wel eens gelijk zouden kunnen verdelen. We maakten van het eiland een spiegel van de maatschappij waar we uit komen. Natuurlijk, we zijn voor die maatschappij klaargemaakt. En als we die maatschappij nu goed vinden, is er niets aan de hand. Als we hem fout vinden, moeten we hem veranderen. Maar dat kan niet met aangepaste mensen, die kritiekloos alles aanvaarden wat hun voorgeschoteld wordt. Daarom vragen we nu we terug zijn onze opvoeders: maak ons niet geschikt voor deze wereld, maar maak ons geschikt om de wereld zo te veranderen dat ie voor iedereen goed is.

PROLOOG EINDHOVEN

WILLEMSTRAAT 72 TEL. 040 - 510236

moeder snijdt de taart aan
drie ongelijke delen
en vraagt aan de kinderen
hoe het ging op school
jan haar oudste zoon zegt
ik had vandaag een negen
dus krijgt hij van moeder
het welverdiende loon

een groot stuk met veel slagroom
en minstens negen kersen
laagje pudding — een laagje jam
je deed je best op school
je hebt een goed stel hersens
hier is taart — vreet je maar klem

jan is ingenieur
en woont nu in een villa
met een grote tuin
met een vijver en terras
en in zijn garage
een auto groot en lila
hij denkt, 't is normaal
dat ik steeds de eerste was

een groot stuk met veel slagroom
en minstens negen kersen
laagje pudding — een laagje jam
je deed je best op school
je hebt een goed stel hersens
hier is taart — vreet je maar klem

dan vraagt moeder verder
aan pim die had een zeven
krijgt een stukkie kleiner
maar toch nog lekker groot
ineke en jopie
een 6 dat valt wat tegen
dus delen ze samen
de laatste kleine moot

frankie heeft een vier
die kan niet zo goed léren
dus voor hem wordt niets bewaard
hij weet het van te voren
als moeder taart gaat delen
geen goed punt — dan ook geen taart

frankie ging van school
waar was ie toen gebleven
omdat hij niet leren kon
ging hij naar de fabriek
krijgt een schamel loon
waar ie net van kan leven
met zijn vrouw en kinderen
maar ach hij moppert niet

soms droom ik er van
een groot stuk taart te krijgen
zoals vroeger broertje jan
maar ik had een vier
ik kan maar beter zwijgen
want ik weet toch nergens van

SCENE 7

Waar kom jij vandaan? Waar komt Marlies vandaan? Waar komen we allemaal vandaan? We komen uit een wereld waarin het niet mogelijk is om echt samen te werken, waarin ze „gezamenlijk beslissen” niet kunnen gebruiken, waarin we gedwongen worden om te concurreren, waarin het normaal is dat de één alles heeft en de ander niets. En wie alles heeft koopt de anderen om voor hem te werken en zijn bezit nog groter te maken. Net zoals jij hier nu doet met dat varken. Natuurlijk vinden ze het gewoon, ze hebben niet anders geleerd. Daardoor krijg jij de kans om hun diensten en hun onderdanigheid te kopen. Het eiland is van ons allemaal, ook dat varken. Maar we zullen het terugpakken.

